

¹Καὶ ἐνετείλατο Ἰωσηφ τῷ ὄντι ἐπὶ τῆς οἰκίας αὐτοῦ λέγων 44
 Πλήσατε τοὺς μαρσίππους τῶν ἀνθρώπων βρωμάτων, ὅσα ἐὰν
 δύνωνται ἄραι, καὶ ἐμβάλατε ἐκάστου τὸ ἀργύριον ἐπὶ τοῦ στό-
 ματος τοῦ μαρσίππου ²καὶ τὸ κόνδου μου τὸ ἀργυροῦν ἐμβάλατε 2
 εἰς τὸν μάρσιππον τοῦ νεωτέρου καὶ τὴν τιμὴν τοῦ σίτου αὐτοῦ.
 ἐγενήθη δὲ κατὰ τὸ ῥῆμα Ἰωσηφ, καθὼς εἶπεν. — ³τὸ πρῶτον διέ- 3
 φραυσεν, καὶ οἱ ἄνθρωποι ἀπεστάλησαν, αὐτοὶ καὶ οἱ ὄνοι αὐτῶν.
⁴ἔξελθόντων δὲ αὐτῶν τὴν πόλιν (οὐκ ἀπέσχον μακράν) καὶ Ἰωσηφ 4
 εἶπεν τῷ ἐπὶ τῆς οἰκίας αὐτοῦ Ἀναστάς ἐπιδίωξον ὀπίσω τῶν
 ἀνθρώπων καὶ καταλήμψη αὐτοὺς καὶ ἐρεῖς αὐτοῖς Τί ὅτι ἀνταπ-
 ἐδώκατε πονηρὰ ἀντὶ καλῶν; ⁵ἵνα τί ἐκλέπατέ μου τὸ κόνδου τὸ 5
 ἀργυροῦν; οὐ τοῦτό ἐστιν, ἐν ᾧ πίνει ὁ κύριός μου; αὐτὸς δὲ
 οἰωνισμῷ οἰωνίζεται ἐν αὐτῷ. πονηρὰ συντετέλεσθε, ἃ πεποιήκατε.
⁶εὐρῶν δὲ αὐτοὺς εἶπεν αὐτοῖς κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα. ⁷οἱ δὲ 6
 εἶπον αὐτῷ Ἰνα τί λαλεῖ ὁ κύριος κατὰ τὰ ῥήματα ταῦτα; μὴ 7
 γένοιτο τοῖς παισίν σου ποιῆσαι κατὰ τὸ ῥῆμα τοῦτο. ⁸εἰ τὸ μὲν 8
 ἀργύριον, ὃ εὕρομεν ἐν τοῖς μαρσίπποις ἡμῶν, ἀπεστρέψαμεν πρὸς
 σὲ ἐκ γῆς Χανααν, πῶς ἂν κλέψαιμεν ἐκ τοῦ οἴκου τοῦ κυρίου
 σου ἀργύριον ἢ χρυσίον; ⁹παρ' ᾧ ἂν εὐρεθῆ τὸ κόνδου τῶν παί- 9
 δων σου, ἀποθνησκέτω· καὶ ἡμεῖς δὲ ἐσόμεθα παῖδες τῷ κυρίῳ
 ἡμῶν. ¹⁰ὁ δὲ εἶπεν Καὶ νῦν ὡς λέγετε, οὕτως ἔσται· ὁ ἄνθρω- 10
 πος, παρ' ᾧ ἂν εὐρεθῆ τὸ κόνδου, αὐτὸς ἔσται μου παῖς, ὑμεῖς δὲ
 ἔσεσθε καθαροί. ¹¹καὶ ἔσπευσαν καὶ καθεῖλαν ἕκαστος τὸν μάρ- 11
 σιππον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν καὶ ἠνοιξαν ἕκαστος τὸν μάρσιππον
 αὐτοῦ. ¹²ἠρεύνα δὲ ἀπὸ τοῦ πρεσβυτέρου ἀρξάμενος ἕως ἦλθεν 12
 ἐπὶ τὸν νεώτερον, καὶ εὗρεν τὸ κόνδου ἐν τῷ μαρσίππῳ τῷ Βενια-
 μιν. ¹³καὶ διέρρηξαν τὰ ἱμάτια αὐτῶν καὶ ἐπέθηκαν ἕκαστος τὸν 13
 μάρσιππον αὐτοῦ ἐπὶ τὸν ὄνον αὐτοῦ καὶ ἐπέστρεψαν εἰς τὴν πόλιν.

¹⁴Εἰσῆλθεν δὲ Ἰουδας καὶ οἱ ἀδελφοὶ αὐτοῦ πρὸς Ἰωσηφ ἔτι αὐ- 14
 τοῦ ὄντος ἐκεῖ καὶ ἔπεσον ἐναντίον αὐτοῦ ἐπὶ τὴν γῆν. ¹⁵εἶπεν 15
 δὲ αὐτοῖς Ἰωσηφ Τί τὸ πρᾶγμα τοῦτο, ὃ ἐποιήσατε; οὐκ οἶδατε
 ὅτι οἰωνισμῷ οἰωνιέται ἄνθρωπος οἷος ἐγώ; ¹⁶εἶπεν δὲ Ἰουδας 16
 Τί ἀντεροῦμεν τῷ κυρίῳ ἢ τί λαλήσωμεν ἢ τί δικαιωθῶμεν; ὁ δὲ
 θεὸς εὗρεν τὴν ἀδικίαν τῶν παίδων σου. ἰδοὺ ἐσμεν οἰκέται τῷ
 κυρίῳ ἡμῶν, καὶ ἡμεῖς καὶ παρ' ᾧ εὐρέθη τὸ κόνδου. ¹⁷εἶπεν δὲ 17
 Ἰωσηφ Μὴ μοι γένοιτο ποιῆσαι τὸ ῥῆμα τοῦτο· ὁ ἄνθρωπος, παρ'
 ᾧ εὐρέθη τὸ κόνδου, αὐτὸς ἔσται μου παῖς, ὑμεῖς δὲ ἀνάβητε μετὰ
 σωτηρίας πρὸς τὸν πατέρα ὑμῶν.

¹⁸Ἐγγίσας δὲ αὐτῷ Ἰουδας εἶπεν Δέομαι, κύριε, λαλησάτω ὁ 18
 παῖς σου ῥῆμα ἐναντίον σου, καὶ μὴ θυμωθῆς τῷ παιδί σου, ὅτι

44 1 fin. M] + αὐτου A || 4 αὐτου M] + λεγων A | ανταπεδ. M] + μοι A ||
 7 κατα ult. > A† || 8 ευραμεν A || 11 ηνοιξαν M] -ξεν A